

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Semana a z členov senátu JUDr. Petra Dukesa, JUDr. Anny Markovej, JUDr. Jany Zemaníkovej a JUDr. Margity Fridovej, v konkurznej veci úpadcu **S – L., spol. s r.o., B.**, o nútenom vyrovnaní, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 9 K 15/03, na dovolanie úpadcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. septembra 2006 č. k. 3 Obo 237/2006-392 rozhodol

t a k t o :

Uznesenie odvolacieho súdu **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 27.9.2006 č. k. 3 Obo 237/2006-392 odvolanie úpadcu ako oneskorene podané odmietol. Odvolací súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa bolo úpadcovi doručované poštou, a to dňa 22. mája 2006. Tento deň doručovateľ úpadcu nezastihol, nechal mu odkaz, že písomnosť bude doručovať opakovane 23.5.2006. Keď ani pri opakovanom doručení úpadcu nezastihol, uložil zásielku na pošte 23.5.2006. Tretí deň nasledujúci po uložení sa považuje podľa § 47 ods. 2 OSP za deň doručenia. Zásielka sa preto považuje za doručenu dňom 26.5.2006. Nič

na tom nemení skutočnosť, že úpadca zásielku prevzal 9.6.2006. Posledný deň lehoty na podanie odvolania pripadol na sobotu 10.6.2006 a úpadca mohol podať odvolanie najneskôr 12.6.2006 (pondelok). Odvolanie bolo podané na pošte 23.6.2006, teda po uplynutí lehoty.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie úpadca a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie. V dovolaní uviedol, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ OSP), a preto dovolanie je prípustné. Na jeho zdôvodnenie uviedol, že úpadca je právnickou osobou, a preto doručovanie písomnosti sa riadi ustanovením § 48 OSP a nie ustanovením, na ktoré poukazuje odvolací súd, ktoré upravuje doručovanie fyzickým osobám.

Predovšetkým bolo treba zachovať pri doručovaní postup podľa § 48 ods. 1 OSP a skúmať, či boli naplnené podmienky, ktoré zákon vyžaduje pri tomto doručovaní.

Podľa citovaného ustanovenia „Písomnosti, ktoré sú určené orgánom alebo právnickým osobám, doručujú sa pracovníkom oprávneným za orgány alebo právnické osoby prijímať písomnosti. Ak ich niet, doručuje sa písomnosť, ktorá je určená do vlastných rúk, tomu, kto je oprávnený za orgán alebo právnickú osobu konať, ostatné písomnosti ktorémukoľvek ich pracovníkovi, ktorý písomnosti prijme“.

Podľa tohto ustanovenia písomnosť určená do vlastných rúk mala byť doručovaná konateľovi (J.) a nie adresátovi – úpadcovi, ako to realizoval prvostupňový súd. Pokiaľ je potrebné preukázať, že konateľ úpadcu v uvedenom čase doručovania sa dočasne nezdržoval na území SR a hneď po návrate, akonáhle zistil, že úpadca má uloženú zásielku na pošte, tú si vyzdvihol a od tohto dňa doručenia konal v mene úpadcu, teda podal odvolanie. Zákon jasne stanovuje, ktorej fyzickej osobe za právnickú osobu zásielku určenú do vlastných rúk treba doručovať, čo prvostupňový súd nerešpektoval. Podmienky pre použitie ustanovenia § 48 ods. 2 OSP naplnené neboli a s nimi nekalkuloval ani prvostupňový súd.

Konečne uvádzame hlavný argument, ktorý spočíva v tom, že úpadca (jeho konateľ) nemal záujem na tom, aby rozhodnutie neprevzal, pretože jedine odvolaním sa mohol dovolať jeho zmeny a nápravy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 OSP), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, preskúmal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

V zmysle ust. § 45 ods. 1 OSP súd doručuje písomnosť sám alebo poštou. Písomnosť môže tiež doručiť prostredníctvom súdneho exekútora, orgánu obce alebo príslušného útvaru Policajného zboru a v prípadoch ustanovených osobitným predpisom aj prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky.

V prípade ak súd písomnosť doručuje poštou, pri doručovaní musí byť dodržaný postup stanovený Občianskym súdnym poriadkom, a to predovšetkým v ustanoveniach § 46, § 47 a § 48. V zmysle týchto ustanovení postup pri doručovaní písomností sa mení podľa toho, či ide o zásielku doručovanú do vlastných rúk alebo nie do vlastných rúk a tiež podľa toho, či sa zásielka doručuje osobe fyzickej alebo osobe právnickej.

V danom prípade súd prvého stupňa odvolaním napadnuté uznesenie doručoval poštou, pričom išlo o uznesenie, ktoré bolo potrebné doručiť do vlastných rúk a išlo o uznesenie, ktoré sa doručovalo právnickej osobe. Z uvedeného vyplýva, že pri doručovaní tejto zásielky poštou bolo potrebné postupovať podľa ustanovenia § 48 OSP. Teda túto zásielku poštový doručovateľ mal doručiť pracovníkovi úpadcu, ktorý bol oprávnený za túto právnickú osobu prijímať písomnosti. Ak takej osoby niet, písomnosť bolo potrebné doručiť osobe, ktorá je oprávnená za úpadcu konať, napr. konateľovi.

Ustanovenie § 48 OSP určuje právne následky, ak vyššie uvedeným spôsobom písomnosť nebolo možné doručiť. V takomto prípade, za splnenia aj ďalších podmienok (nie je súdu známa iná adresa), písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak ten, kto je oprávnený konať za právnickú osobu, sa o tom nedozvie.

V danom prípade odvolací súd pri posudzovaní včasnosti podaného odvolania nepostupoval podľa ustanovenia § 48 OSP, ale fikciu doručenia nesprávne vyvodil z ust. § 47 ods. 2 OSP.

Ustanovenie § 48 ods. 2 OSP, ale ani iné ustanovenie bližšie nešpecifikuje, v ktorých prípadoch je potrebné vychádzať z toho, že písomnosť doručiť nie je možné. Vzhľadom na závažnosť písomností doručovaných do vlastných rúk, je potrebné vychádzať z toho, že zmyslom zákonnej úpravy doručovania týchto písomností je to, aby takéto zásielky boli skutočne adresátovi doručené. Iba výnimočne by malo dôjsť k situácii, že sa vychádza z fikcie doručenia uvedenej v ustanovení § 48 ods. 2 OSP. Preto pri doručovaní písomností právnickej osobe, určených do vlastných rúk, je potrebné, aby doručovateľ vhodným spôsobom preveril, či písomnosť skutočne nie je možné doručiť. Za tým účelom môže napr. pokúsiť sa o opakované doručenie, pričom môže urobiť vhodné opatrenie, aby opakované doručenie bolo úspešné. Tento postup však ale nie je postupom podľa ustanovenia § 47 ods. 2 OSP. Teda aj v prípade, ak by zásielka určená na doručenie právnickej osobe bola následne uložená na pošte, fikcia doručenia nenastáva podľa tohto ustanovenia, teda tretím dňom od jej uloženia na pošte alebo orgáne obce, ale fikciu doručenia je nutné posúdiť podľa ust. § 48 ods. 2 OSP, ktorá nastáva po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu.

V prejednáwanej veci však zásielka súdu vôbec nebola vrátená, ale adresát si ju prevzal na pošte dňa 9.6.2006. Za tohto stavu mal odvolací súd v zmysle ust. § 48 ods. 1 OSP vychádzať z toho, že táto písomnosť bola úpadcovi riadne doručená týmto dňom, t.j. dňom 9.6.2006, keď fikcia doručenia podľa ust. § 47 ods. 2 OSP sa na toto doručovanie nevzťahuje a fikcia doručenia podľa § 48 ods. 2 nevznikla, keďže zásielka nebola vrátená súdu. Teda, ak úpadca podal odvolanie na pošte dňa 23.6.2006, nepo-

chybne ho podal včas, a preto odvolací súd pochybil, ak toto odvolanie ako oneskorene podané odmietol.

Na základe uvedených dôvodov dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu podľa ust. § 243b ods. 1, 2 OSP zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, pričom pre odvolací súd právny názor dovolacieho súdu, vyslovený v tomto rozsudku, je záväzný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 25. októbra 2007

JUDr. Juraj Seman, v. r.
predseda senátu